

Til

Politikkerne i Hvidovre kommune.

Hørringssvar vedrørende tildeling af midler til Hvidovre kommunes dagtilbud.

Bestyrelsen for den selvejende institution Børnehuset Ærtebjerg har modtaget og læst forslag til ny fordeling af midler til kommunens dagtilbud.

Vi er på ingen måde uenig i, at den nuværende budgetmodel på nogen områder har nogle udfordringer og derfor kræver justeringer. bl.a. i forhold til fordeling af pladser. Her oplever mange forældre, at de ikke kan få den ønskede plads til trods for, at der faktisk er plads i det pågældende dagtilbud. Ligeledes mener vi heller ikke, at det er hensigtsmæssigt, at dagtilbud der passer færre børn end deres gennemsnit opretholder fuldt budget - altså pengene bør følge barnet.

Når dette så er sagt, må vi se med stor bekymring på nogle af de forslag, der er fremlagt i forslaget til en ny tildelingsmodel. Ligeledes må vi gøre opmærksom på, at for det netværk institutionen er en del af, er forslaget ikke genkendeligt i relation til, hvad netværksrepræsentanten har bragt videre fra netværket. Men arbejdsgruppen er selvfølgelig heller ikke forpligtet til, at bruge sådan en følgegruppes indspark. Desuden undrer det os meget, at der nøje er beskrevet hvem der har deltaget i følgegruppen, men der står ingen steder, hvem der har siddet i arbejdsgruppen og dermed har ansvar for det forslag, der er sat i høring.

Vi vil i det kommende redegøre for vores bekymringer inden for ledelse og inklusion.

Arbejdsgruppen har i den nye model valgt følgende 3 parametre for en ny budgetmodel:

1. Grundtakst
2. inklusionstakst
3. børnetakst

ad. 1. Grundtakst

Man vil via grundtaksten fastsætte hvor meget ledelse der skal være i den enkelte institution, og beløbet vil så blive beregnet ud fra institutionens størrelse. Dette må vi som udgangspunkt gøre indsigelse mod. Det er bekymrende med en arbejdsgruppe, som efter vores opfattelse mangler indblik i hvad den nødvendige ledelse betyder, for at en organisation trives og udvikles. Derudover ligger man lederlønnen ned i en grundtakst adskilt fra det øvrige lønbudget, hvilket virker højst besynderligt – med mindre det er for at

ramme de selvejende institutioners ret til at råde over det samlede budget. Man skriver godt nok, at det skal give mere gennemsækelighed i forhold til de faktiske udgifter der indgår i grundtaksten. Men dette er efter vores opfattelse noget være vrøvl, idet at det nuværende budget allerede giver denne gennemsækelighed - her kan man tydelig se bl.a. lederløn samt udgifterne på de øvrige områder, som man ønsker at ligge ind under grundtaksten.

Derudover er det meget foruroligende, at man i den grad fastsætter ledelsestid set i et organisationsperspektiv. Hvidovre kommune vil gerne have velfungerende dagtilbud med fokus på kerneydelsen. Det får man bl.a. gennem god og dygtig ledelse, som har den nødvendige tid til at udvikle og drive institutionen, samt har tid til personaleudvikling og omsorg.

Det hjælper ikke at have en masse midler til børnerelateret aktiviteter, hvis der samtidig mangler tid til optimal og professionel ledelse. Undersøgelser peger på, at fravær af ledelse giver en forhøjet risiko for dårligt arbejdsmiljø og højt sygefravær, hvilket i den grad påvirker kvaliteten i kerneydelsen. Desuden vil manglende ledelsestid, være en høj stressfaktor hos den enkelte leder, som bl.a. kan bevirke korte eller længerevarende fraværs forløb hos lederen.

Hvidovre kommune har valgt at have mangeartetet dagtilbud, hvilket er positivt i et brugerperspektiv. Derfor kan man heller ikke fastlåse løn til ledelse på den måde, der er lagt op til i den nye model. Uanset størrelse skal alle institutioner løse de samme opgaver f.eks. læreplaner, inklusion, kvalitetsløft, administrative opgaver osv.

Der vil selvfølgelig være mere personaleledelse i en stor institution frem for en lille. Men der kan også være forskel i de fysiske forhold. Der er bl.a. en del dagtilbud, der er lagt sammen og bygningsmæssigt ligger adskilt. Dette kræver bl.a. mere tid i forhold til at komme rundt i institutionen og dermed være synlig både blandt medarbejder og brugere. Der kan være mange forskellige forhold der gør, at fast ledelsestid inden for timebestemt og størrelsesbestemte kategorier må anses som hæmmende for det enkelte dagtilbud og dets muligheder for at drive god ledelse. Desuden er de sammenlagte dagtilbud i budget 15 blevet skåret pga. de er lagt sammen. En besparelse man oprindeligt ønskede at gennemføre på ledelse, hvilket dog ikke var muligt i de selvejende dagtilbud.

Vi har meget svært ved at se det fornuftige i, at man adskiller lederlønnen fra det øvrige lønbudget - faktisk giver det ingen mening set i et samlet budgetperspektiv, idet at midlerne til ledelse udover det fastsatte beløb f.eks. til souschef, vil blive finansieret af det foreslået børnetakst beløb. Medmindre der efterfølgende kommer en version 2, hvor det ikke bliver muligt at ansætte souschefer og andre ledelsespersoner udover lederen.

Det virker som om, at der ligger et meget stort ønske/behov fra arbejdsgruppens/forvaltningens side i forhold til at topstyre lønnen til lederen i kommunens dagtilbud, samt definerer hvor meget ledelse forskellige institutionsstørrelser har brug for. Og samtidig ved at ligge den ind i en grundtakst kan man så også fastsætte

lederlønnen på de selvejende institutioner. Dette ser vi i høj grad som mangel på anerkendelse og respekt for, at der i kommunen også er selvejende institutioner.

Det er trist, at der ikke er tillid til, at den enkelte institution selv er i stand til at vurdere, hvad der er rimelig tid til ledelse. Man kan ikke forvente optimal kvalitet i kerneydelsen, hvis man samtidig underkender det enkelte dagtilbuds behov for ledelsestid.

Vi håber, at man på det politiske niveau kan se det fornuftige i at bibeholde lønsumsstyringen og dermed lederlønnen under det samlede lønbudget og derigennem vise tillid til, at det enkelte dagtilbud ikke skaber overflod af ledelse på bekostning af børnerelateret midler.

Ad. 2. Inklusionstakst.

I forhold til inklusionsmidlerne er der lagt op til en omlægning således at 75 % af midlerne skal fordeles ud fra samme kriterier som de socialøkonomiske midler. Her må vi på det kraftigste gøre indsigelse og gøre opmærksom på vores store bekymring.

"Inklusion handler om barnets oplevelse af at være en værdifuld deltager i det sociale og faglige fællesskab, og det er centralt for at lære noget og for at udvikle sig. Alle børn og unge har brug for at indgå i et fællesskab med pædagoger, lærere og andre børn og unge. Inklusionstankegangen betyder et perspektivskifte fra det enkelte barn til fokus på det fælles."

Hvidovre kommune skriver på deres hjemmeside om arbejdet med inklusion:

"Institutioner og skoler fokuserer på, hvordan de kan udvikle inkluderende læringsmiljøer, der imødekommer alle behov. På den måde bliver inklusion et alment anliggende og ansvar. Alle børn skal have mulighed for at udfolde egne kompetencer, styrkesider og potentialer"

Inklusion handler altså om pædagogisk perspektivskift, således at alle børn inkluderes. Derfor er det efter vores opfattelse en bekymrende fejlfortolkning, at der sættes lighedstegn mellem socialøkonomiske midler og inklusion. Inklusion er som kommunen beskriver det et alment anliggende. Socialøkonomiske midler er derimod midler, der gives på baggrund af sociale forhold, hvilket de 4 kriterier også afspejler. Og derfor tildeles størstedelen af disse midler også til institutioner beliggende i udsatte områder.

Hvidovre kommune har besluttet, at der skal arbejdes med opnåelse af inklusion på 96 %. I den forbindelse omlagde man bl.a. den tidligere støttepædagog indsats og besluttede at der fremover skulle ansættes inklusionspædagoger i alle dagtilbud. De skulle sammen med personalet arbejde med inklusionsopgaven i et kontekstperspektiv.

Beregningen af timer til inklusionspædagogen blev gjort i forhold til børnetal. Dette var på den ene side en fornuftig løsning, da inklusion jo handler om alle børns ret til at indgå i fællesskaber og ikke kun med fokus på børn i udsatte positioner. Det har nu vist sig at bl.a. mindre institutioner har ganske få midler til inklusion hvilket kan bevirke, at det kan være svært at løse opgaven. Små dagtilbud kan nemlig være tiltrækkende for forældre, der har barn i udsat position. Derfor kan det også være godt at se på den nuværende tildelingsmodel.

I forhold til de socialøkonomiske midler er der dagtilbud der allerede nu får et langt større beløb set i forhold til område/beliggighed end andre dagtilbud, hvilket kun er rimeligt i forhold til de opgaver der skal løses der. Det er jo netop derfor det er så godt, at man har den mulighed for at tilføre socialøkonomiske midler.

Men nu vil man så tilføre disse dagtilbud yderlig midler ved at binde 75 % af inklusionsmidlerne i de socialøkonomiske kriterier. De sidste 25 % skal så sikre at der fortsat er midler til udsatte børn i alle institutioner – og her er det så efter vores opfattelse at man i arbejdsgruppen helt fejlfortolker inklusionstanken. Inklusionstanken betyder som tidligere nævnt perspektivskift fra det enkelte barn til fokus på det fælles, uanset hvor man bor og går i institution i Hvidovre kommune.

Vi underkender ikke, at der i visse områder kan være behov for yderlige ressourcer, da der er en stor koncentration af brugere, som hører ind under de 4 kriterier under de socialøkonomiske midler. Men det er på ingen måde rimeligt, at disse midler skal komme fra de nuværende inklusionsmidler, således at børn med f.eks. diagnoser, handicap og andet får færre muligheder for optimal inklusion.

Det kan simpelthen ikke være rigtigt, at fordi børn bor i et område og går i en institution, hvor meget få brugere hører under de socialøkonomiske midler, så vil der her være mindre/forringet midler til inklusionsopgaven. Det vil komme til at påvirke alle børn generelt i institutionen og man kan således ikke forvente at opgaven i forhold til inklusion så kan løses optimalt fremover.

Når vi ser i egen institution kan vi konkludere, at ingen af de børn som er i en vedvarende udsat position hører ind under disse fire kriterier. Men det betyder ikke, at pædagogerne skal arbejde mindre med en kontekstbaseret ændring for alle børn, for at sikre at disse børn inkluderes og det også lykkes. Som udgangspunkt vil der være 25 % midler til fordeling til børn der ikke går ind under de socialøkonomiske midler. De 25% skal så fordeles efter børnetal. Det er efter vores opfattelse ikke at give alle børn lige muligheder. Det er at fordele midler på et forkert grundlag.

Vi håber også her, at man fra politisk side har en større indsigt og viden der gør, at man kan se at en sammenblanding af inklusionsmidler og socialøkonomiske midler ikke er etisk korrekt. Såfremt man har institutioner der trods stor tildeling af socialøkonomiske midler fortsat har problemer med at løse de forskellige opgaver, så må man i højere grad se på,

hvad det konkret er for opgaver der giver problemer fremfor at forringe en stor del af de øvrige dagtilbuds muligheder for at arbejde med inklusion.

Ad. 3 Børnetakst.

Endelig er der her et område i denne tildelingsmodel, hvor vi kan være positive. Vi kan kun støtte op omkring et tiltag, hvor pengene følger barnet. Det er urimeligt, at børn skal flyttes rundt, fordi man holder pladser åbne i institutioner, hvor tilgangen er lav. Det bør være muligt, at indskrive de børn det er plads til i den enkelte institution.

Konklusion.

Samlet set må vi som forældre/bestyrelse sige, at store dele i forslaget til en ny budgetfordelingsmodel er ganske uacceptabel. Den giver inden for flere områder så skæv en fordeling af midler, at nogle dagtilbud kan risikere ikke at kunne løse f.eks. ledelsesmæssige opgaver, samt opgaver i forhold til alle børns ret til deltagelse i fællesskabet/inklusion.

Fast normering på lederløn/topstyring af lederløn bryder med en hidtidig tillidsbaseret tilgang i Hvidovre kommune, hvor lønsumsstyring har været omdrejningspunktet. Når man fastlåser lønmidler inden for bestemte områder, giver det et usmidigt styringsredskab, som kan forhindre det enkelte dagtilbud i at planlægge optimalt i en given situation og dermed løse aktuelle opgaver til gavn for forældre og børn.

At forveksle inklusionsmidler med socialøkonomiske midler er uhørt og giver efter vores opfattelse bl.a. diagnose børn ringere vilkår. Samtidig ser vi det som tegn på manglende viden i den arbejdsgruppe, der har udarbejdet budgetforslaget, hvilket i sig selv kan være ganske bekymrende.

Som bestyrelse og på vegne af mange forældre håber vi gennem dette høringssvar, at blive hørt og imødekommet i forhold til en kommende ny budgetmodel.

Med venlig hilsen

På bestyrelsens vegne.

Formand

Anja Klint Christensen.

Børnehuset Ærtebjerg.

